

Oda Ljubljanskemu gradu

Izvajalec: Alex Volasko

Avtor besedila: Alex Volasko

Avtor glasbe: Alex Volasko

Pod zelenim gričem, kjer nekoč sva stala,
kjer v eno stekajo se vse poti.
Pred mogočnim zidom malo sva postala,
rekla si: "le zapri oči,
slišiš kako srce drhti?".

In zvezde vse se zlile so v naju,
za naju pesem svojo večno pojejo.

**Tam Ljubljanski grad stoji že tisočletje
in še tisoč let za nama tam bo stal,
saj minljivost je najlepša, ko popelje,
te po poti, kjer sem svoj poljub ti dal, takrat.**

Sive skale še so iste,
iste zvezde v srebrno prejo me ovijajo.
In vsi mladi pari v sebi so kot iskre,
si na uho šepečejo: "s tabo mi je res prelepo".

Kakšne pesmi skrivajo te sive stene,
ki polne so poljubov in solza.

In isto bo nebo,
ko najino slovo,
vzelo bo poljub.

Le dih bo tam ostal
in srečo drugim dal
kot nama je nocoj.

Tu stojiva sama v času izgubljena
in poti prerasel najin bo spomin.